

РЕШЕНИЕ

№ 24006

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2784** по описа за **2024** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 АПК и по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба от 05.08.2024 г. от процесуалния представител на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

В молбата се развиват доводи, че погрешно е взет общият материален интерес по делото, което е довело до неправилно произнасяне по разноските.

Д. Х. Л., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на молбата. Поддържа, че не е представен списък на разноските, поради което не е възможно да се иска изменение на решението в частта за разноските

Съдът намира следното:

Преди да разгледа настоящата молба, съдът констатира за допуснатата очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението. В мотивите е прието, че първата инстанция е присъдила обезщетение за неимуществени вреди в размер на 6630 лева, което следва да се увеличи с 2780 лева, при което дължимото възнаграждение възлиза на 9 410 лева. В същото време в първия абзац на диспозитива е отразено, че се отменя решението в частта от 6630 лева до погрешно посочената сума от 9635 лева, вместо правилното 9410 лева. В тази връзка допуснатата техническа грешка следва да се поправи по реда на чл. 175 АПК.

Съдът намира за частично основателна молбата по чл. 248, ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Молбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК и от активно процесуално легитимирана страна – участник в производството в качеството на ответник.

Не се споделят доводите за недопустимост на молбата, основани на разбирането, че не е приложен списък на разноските. Представянето на списък по чл. 80 ГПК е условие за допустимост на искането за изменение на разноски само в случаите, когато се отнася за разноски, направени от страната, представила този списък. Посоченото се подкрепя от чл. 80, изр. Второ ГПК, а и от обстоятелството, че в списъка се описват само собствените разноски, при което само тях може да поиска да бъдат изменени. В този смисъл липсата на списък по чл. 80 ГПК не е пречка да се иска изменение на разноски, присъдени в полза на другата страна.

Постановено е Решение № 12907/25.07.2024 г., постановено по адм. дело № 2784 по описа за 2024г. на Административен съд София – град, с което ГДИН е осъдена да заплати на адвокат И. В. Ю. от САК сумата в размер на 1725 лева – разноски за адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ пред първата инстанция и 168,96 лева - адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ пред касационната инстанция. С обсъждания съдебен акт е оставено в сила решението на първата инстанция в частта за присъдените 400 лева – разноски за адвокатски хонорар по чл. 38 ЗА.

Материалният интерес по делото е 20 000 лева, при което адвокатското възнаграждение следва да се определя съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, а именно при материален интерес от 10 000 лева до 25 000 лева възнаграждението е 1300 + 9% за горницата над 10 000 лева. В тази връзка минималното адвокатско възнаграждението е 2 200 лева спрямо материалния интерес.

Разноските се поемат съразмерно на уважената част на исковата претенция – арг. чл. 78, ал. 1 ГПК, т. е. като се вземе уважената част на иска (9410 лева) и общият материален интерес (20 000 лева). В случая пресмятането се извършва по следната формула: $(9410 \text{ лева} \times 2200 \text{ лева}) : 20\ 000 \text{ лева}$, което възлиза на 1035,10 лева. От тази сума следва да се извади сумата от 400 лева – присъдените разноски от първата инстанция, в която част е оставено в сила. Това означава, че следва да се присъдят разноски от 635,10 лева вместо 1725 лева.

Молбата по чл. 248 ГПК е неоснователна в частта за разноските за касационната инстанция (168,96 лева). И тук разноските следва да са съразмерни на уважената част на иска, т. е. при съобразяване на увеличения размер на обезщетението (2780 лева), общият материален интерес, но този пред касационната инстанция (13 370 лева) и минималния адвокатски хонорар (1630,30 лева) по чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. При извършване на съответните изчисления се достига до извод, че дължимите разноски са 333,37 лева, което е повече от присъдените 168,96 лева, но липсва молба по чл. 248 ГПК от страната, на която са присъдени. В този смисъл молбата на другата страна е неоснователна в тази част, доколкото са присъдени разноски в по – нисък размер от минималния, които следва да заплати.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в първия абзац от диспозитива на Решение № 12907/25.07.2024 г., постановено по адм. дело № 2784 по описа за 2024г. на Административен съд София – град, където погрешно посоченото „до 9635 лева“ да се чете по следния правилен начин „до 9410 лева“.

ИЗМЕНЯ Решение № 12907/25.07.2024 г., постановено по адм. дело № 2784 по описа за 2024г. на Административен съд София – град в частта за разноските (абзац трети от диспозитива на решението), като присъдената на адвокат И. В. Ю. от САК сума в размер на 1725 лева се намалява на 635,10 лева - разноси за адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ пред първата инстанция.

ОТХВЪРЛЯ молбата по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ в останалата част.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати за сведение на страните.

Председател:

Членове: